

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Antidotorum Evangelicorum D. Thomæ Stapletoni, S. Theol. Doctoris, & in Academica Louaniensi S. Script. Professoris Regij, Pars Altera - In Sacrosanctum Euangelium secundùm Ioannem

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

18. Ego scio quos elegerim.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39480

Epist. 56.

ignorat perperam iudicat; & inde calumniæ materiâ struit, unde disciplina Christianæ documentum haurire debuit. *Propria enim Christianorum disciplina humilitas est*, ait August. quam quia superba hæresis capere nō potest, eius documentum libentius carpere quàm amplecti & imitari contendit.

Caluini declamatio bacchica.

Furentis hîc & debacchantis Caluini verba nec refutatione egent vlla, nec reprehensione nostra. Suam ipsa turpitudinem & furorem clara voce loquuntur. *Prelatos quippe Ecclesia postquam duodecim hominibus pedes lauerunt, omnia Christi membra crudeliter lacerare; nec membra tantum, sed, omnia membra; nec lacerare tantum, sed, crudeliter lacerare, ac deinde in faciem Christi ipsius conspuere; nihil aliud quàm spizitum nequam, qui in Caluino loquitur, quiq̃ue illum captiuum tenuit ad voluntatem suam, palam demonstrant, quæsi in theatro conspiciendum ante omnium oculos sublatum ponunt. An experimentum quærimus eius qui in Caluino loquitur, Belial? Hîc illud habemus luculentissimum. Hîc fuit, hîc debacchatur, hîc tragico correptus cæstro, ipsa Ecclesia Christi capita, ipsam pupillam oculi eius, non tangit modo temerè culpando (nihil veritus vel illud Prophetæ, *Qui tangit, vos, tangit pupillam oculi mei*: vel illud Dauidicum, *Nolite tangere Christos meos, & in Prophetis meis nolite malignare*) sed, quantum in ipso est, atrocissimè criminando ingulcitur, confodere, transuerberare cōtendit. Hîc ille Caluini spiritus se prodit, non quo aguntur filij Dei, sed quo agitantur filij diaboli, cuius summa voluptas est, Pastores à Christo dantes, quia Christum ipsum non potest, mentiendo, criminando, calumniando, in odium & contemptum adducere, omnibus non deridendos modò, sed & conculeandos ac proterendos obuiocere. Sed periit cum suis furis Caluinus. Viuit, viuere in æternum sponsa Christi Ecclesia Catholica, Apostolica, Romana, cuius vt fidem tenemus, ita honorem & debitam ab ouibus Christi reuerentiam ab omnibus tenendam, libenter docemus.*

Zach. 2.
Psal. 104.

18. Ego scio quos elegerim.

Vnica electorum iustificatio iuxta Caluinum.

Hæresim suam de vnica & sola fide electorū ex his vterdum Deus Spiritus sui donis ad exequendum quod illi iungit munus. Sic regia in Saule virtutes ad tempus resurgit sic & Iudas egregijs donis pollebat, quales Apostolum Christus decebant. Sed alia longè est Spiritus sanctificatio, qua Domini

non nisi filios suos dignatur. Nam eos mente & corde renouat, ut in eius conspectu sancti sint & irreprehensibiles. Deinde vi-
 uam in illis radicem habet, qua euelli nunquam potest, quia
 penitentia caret Dei adoptio. Hæc ille. Docet esse in repro-
 bis gratias quasdam gratis datas; gratiam verò gratum fa-
 cientem, gratiam coram Deo iustificantem, cordis mundi-
 tiem, & renouationem mentis internam quam nunc tradit
 (suorum placitorum oblitus de perpetua cordis immundi-
 tie, & sola Christi iusticia imputata suos electos mundante)
 in solis electis ponit: idque propter Christi verba, *Ego scio*
quos elegerim. Non tantum (inquit) *perseuerantia in his ver-*
bis electioni accepta fertur, sed etiam pietatis initium. Vnde
enim sit ut vnus magis quàm alter se verbo Dei addicat? Nem-
pe quia electus est. Vnde sit rursus ut pergat in recto pie vite
cursum, nisi quia propositum Dei stabile est ut inchoatum manu
sua opus absoluat? Hæc ille. Quum ergo Christus Apostolis
 suis omnibus dixerit, *Si hæc scitis, beati estis si feceritis ea,*
 moxque subiunxit, *Non de omnibus vobis loquor, ego scio quos*
elegerim, sensus iuxta Calvinum est: Non omnes beati eritis
 faciendo ea quæ docui, quia nō omnes electi estis. Perniciosa
 hæc & falsa doctrina est. Tametsi enim concedatur Christum
 hic de electione æterna loqui, quod D. Augustino in hunc
 locum placet, non tamen docebit Christus vel solam electio-
 nem æternam pietatis & obseruationis mandatorum Christi
 causam fore, vel solos electos ad gloriam pietatis interdum
 cultores esse, & Christi mandata ad tempus obseruare: quod
 vtrumque Calvinus docet. Sed stante sensu electionis æternæ,
 docebit Christus electionem illam vnā esse & altissimam
 causam pietatis iustorum, & perseueratiæ eorum. Non euer-
 tet proximas in quoque pietatis & perseueratiæ causas, quod
 gratiam Dei in vacuum non acceperit, sed, pulsante ostium
 Deo, ianuam aperuerit cordis sui, & fecerit sibi cor nouum, vt
 Scripturæ loquuntur: videlicet, diuinæ gratiæ liberè coope-
 rando: sicuti reprobatio impiorum non evertit proximam in
 vnoquoque impio causam, propriam animi malitiā ac pra-
 uitatem, vt ipse Calvinus passim agnoscit. Rursus stante
 sensu electionis æternæ, non docebit Christus solos ad glo-
 riam electos mente & corde renouari, vt Calvinus hîc docet.
 Non enim de electione æterna ad gloriam vel Christus hîc
 loquitur, vel Augustinus exponit, sed de electione ad illam
 beatitudinem, de qua hîc Christus dixit, *Beati eritis si fece-*
ritis ea: id est, de electione ad gratiā qua fiant Dei præcepta.
 Talis

*Eadem re-
 fertur.*

*2. Cor. 5.
 Apocal. 3.
 Ezech. 18.*

*Electio ad gratiã re-
probu com-
muni.*
1. Reg. 9. 2.
1. Regum
23. 1.
1. Regum
25. 17.
Matt. 10.
Luc. 10.

Talis autem electio ad gratiam, seu preparatio gratia, multis etiam reprobis concessa fuit, atque inter alios Iudæ & Saul, quorum exempla Calvinus profert. Nam & Saul quum in Regem vngeretur, *bonus ac iustus erat*, vt docet Cyprianus lib. 1. epist. 5. & August. ad Simplicianũ lib. 2. q. 2. quod & Scriptura disertè docet. *Erat Saul electus & bonus, & non erat vir de filijs Israël melior illo: & iterum, Filius unius anni erat Saul, cum regnare cœpisset, id est, iuxta idioma Hebraicum, innocens &* (vt Samuel postea profitebatur) *parvulus in oculis suis: & Iudas, quum in Apostolum eligeretur, talis erat, vt per eum quoque sanarentur infirmi, & dæmonia eiicerentur, nomenque eius in celo scriptum esset, non secus quàm ceterorum 72. Discipulorum, id est, apud Deum in numero iustorum haberetur. Neque enim quum Christus dixit, Gaudete, quia nomina vestra scripta sunt in celo, omnium illorum predestinationem illis reuelavit, tum quia hoc non expediebat, quia non secus ex illis 72. vnus potuit esse reprobus quàm ex 12. Apostolis vnus reprobus fuit. Deinde Iudas ille erat, de quo Christus dixit: *Pater, quos dedisti mihi, custodi mihi: & nemo ex eis perijt, nisi filius perditionis.* Ecce Iudas fuit datus à Patre Christo; ergo tunc bonus erat. Rursum periit ex grege; ergo antequam periit, de grege bonorum erat. Scarcè igitur Iesu electionis æternæ, impium Caluini dogma, quod soli electi verè coram Deo iustificantur, ex hoc loco stabiliti non potest.*

Sed non est probabile de electione æterna Christum his loquutum fuisse. Talis quippe sententia ad Iudæ emendationem (quam Christus hic & in toties repetita admonitione spectabat) minus efficax fuisset: imò eum ad suam improbitatem magis irritasset. Diceret enim: Non me elegeris, & ideo talis non sum sicut alij electi, vt tua mandata faciam, & in tui dilectione perseuerem. Sensus ergo literalis est, *Ego scio quos elegerim, id est, scio qualis sit nunc, & qualis quisque eorum futurus est, quos in meos Apostolos elegeri.* Et hunc sensum confirmant verba sequentia. Nam ne quis miteret eum in Apostolum elegerim, qui proditor futurus erat, quum in ipsum ita fore præcognouit, sciat me hoc fecisse vt impleteretur Scriptura, & consequenter mandatum Patris mei in Scriptura reuelatum, quo prædictum hoc ipsum est; forte vnus ex familiarib⁹ discipulis meis leuaret cõtra me calumniam, id est, me dolo & proditoriè supplantaret. Ita futurum Deo in Scriptura prædixit. Ego propterea etiã illum in familiarium

Apollo

Apostolum elegi, quem huiusmodi futurū præsciebam. Ego enim scio quos elegerim in discipulos meos, nec ex ignorantia aliqua aut cæco casu talem electionem feci. Hic est literæ genuinus ac germanus sensus, quem meritò obscurum esse annotauit doctissimus interpres Cyrillus Alexandrinus.

Lib. 9. cap.
10. in Ioan.

34. *Mandatum nouum do vobis, vt diligatis inuicem, sicut ego dilexi vos, vt & vos diligatis inuicem.*

Dilectionis mutæ mandatum cur hoc loco nouum dicatur, multi multa dixerunt, & vera, & probabilia, & utilia, quamuis non omnes iuxta Christi mentem & literæ sensum. Cyrillus exponit nouum vocari propter nouum dilectionis modum, quem illis verbis Christum exprimere putat, *Sicut dilexi vos*, id est, vt bona temporalia ac vitam pro fratrum salute spiritali exponamus, sicut Christus pro nobis semetipsum exinanauit. Sed hic sensus (quem etiam Euthymius sequitur) nullum nouum mandatum facit, quia quando fratrum salus æterna necessariò hoc exigit, mandatum hoc ab orbe condito piis omnibus inuictum fuit, & ipsa charitatis fraternæ ratio hoc docet. Chrysostomus propter nouum quoque diligendi modum, vocari mandatum nouum existimauit; nimium vt sicut Christus prior dilexit nos sine vllis præcedentibus meritis, sic nos nihil de nobis bene meritos diligere, & beneficiis eos præuenire debemus. Sed nec hoc nouum eras, quia dilectio proximi propter Deum (quæ semper erat in præcepto) hoc totum à nobis exigit. Si enim propter Deū diligendus proximus, siue de nobis bene sit meritis, siue non, diligendus est. Augustinus hanc nouitatem ad effectum refert, quia dilectio facit homines novos, & noui testamenti filios. Verum sanè & hoc est, sed quia hominibus iam nouis & in Christo regeneratis, Apostolis scilicet, omnibusque Christianis hoc præceptum datur, non videretur Christus hoc respectu nouum mādātum vocasse. Sunt qui nouum dicunt ab origine sua, quia ex nouo Spiritu procedit, sicut homo vetus spiritu timoris ducitur. Nec alienum à veritate hoc est: sed omnibus quoque aliis mandatis hoc commune est, vt per Spiritum gratiæ impleantur. Alij adhuc nouum vocari volunt, quasi renouatum, & de nouo hinc à Christo inculcatum, quia iam apud Indæos neglectum quasiq̄ antiquatum hoc mandatum erat. Ad quorum sententiam accedit hoc loco Caluinus; *Scimus* (inquit) *leges initio diligenter seruari, sensim*

1.
In Ioan.
lib. 9. c. 23.

2.
Homil. 7. 1.
in Ioan.

3.
Tract. 65.
in Ioan.

4.

5.